

Akan Bir Suyun Berraklığı

– mesakin · 05 Aralık 2025

Bir gül gibi...
Uzaklardan bile duyulur kokusu.
Kim çözer o derin suskunluğun
gizli kapılarını?
Bilinmezliğinin sırlarını
benden başkası bilir mi?

Adı anıldıkça titriyor içim;
Bir çocuk kalbi kadar masum,
Bir dua nefesi kadar sessiz...

Gözlerini,
Akan bir suyun berraklığıyla hatırlıyorum.
Yüreğime dokunan o ince acı
yeniden düşüyor içime;
Tuhaf bir sessizlik kaplıyor beni.

Dünyaya ait değil o;
Bir melek sanki,

Göğün nurundan kopup
kalbimin ortasına düşmüş gibi.
Sebepsiz bir sevdamıdır bu;
Nedenini bilmiyorum,
ama biliyorum:
Kalp, kendine benzeyeni bulur mutlaka.
Ve ben artık bunun adını koyabiliyorum.

Anlat desen, kelime bulamam...
Düşünmek bile cennet esintisi gibi;
Bu tatlı sızıyı

Hayalime düştüğünde
Gönlüme yumuşak bir rüzgâr esiyor;
Tüy gibi hafif,
Bahar gibi serin...
Her hatırlayışımda
içimde derin bir kıpırtı uyanır.
Kaderimde yazılmasa da
bir hikmet gibi durur yerinde.

Ne zamana sığdı,
ne bir mekâna...
Yüreğimin en gizli yerinde duran
tertemiz bir masumiyet o;
Kırmaya kıyamadığım
sessiz bir sır sanki.

Ve biliyorum:
Bu duygu dünyadan çok uzak.
İçimde titreşen, sönmeyen bir umut;
Bir duanın "biz" olmuş hâli,
Bir hissin en derin özü...

İnsan mıdır, melek mi,
onu dahi bilmiyorum.
Ama bir gerçek var ki:
Yokluğu, acının diğer adıdır.

Ve ben...

En umutsuz zamanlarımda bile

bu duyguyu kalbime

Nakşetim biliyorum

mesakin-05/12/2025